

Το Ευαγγέλιο Ανοιχτό προς τους Εθνικούς

*Εδάφιο κλειδί: «Μετά
δε πολλήν συζήτησιν
σηκωθείς ο Πέτρος, είπε
προς αυτούς· Ἄνδρες
αδελφοί, σεις εξεύρετε
ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ Θεός
εξέλεξε μεταξύ ἡμῶν διὰ
τοῦ στόματός μου να
ακούσωσι τα ἔθνη τον
λόγον του ευαγγελίου και
να πιστεύωσι. Και ὁ
καρδιογνώστης Θεός
ἔδωκεν εἰς αυτούς
μαρτυρίαν, χάρις εἰς
αυτούς το Πνεῦμα το
Ἅγιον καθὼς και εἰς
ἡμᾶς.»*
— Πράξεις 15:7,8

*Επιλεγμένα εδάφια:
Πράξεις 15:1-21*

Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ γίνει μέρος του σώματος του Χριστού προσφέρθηκε αρχικά στον Ισραήλ. Ωστόσο, ως ἔθνος απέτυχαν να αποδεχτούν τον Ιησού ως βασιλιά τους. Ωστόσο, ένα υπόλειμμα Εβραίων πίστευε ὅτι ὁ Ιησούς ἦταν ὁ υποσχεμένος Μεσσίας. (Ιωάννης 1:11, 12) Επομένως, ξεκινώντας ἀπὸ την ἡμέρα της Πεντηκοστής, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατέβηκε στους Ἰουδαίους μαθητές του. Στη συνέχεια, ἄλλοι Εβραῖοι πίστεψαν, μετανόησαν, «βαπτίστηκαν ... στο ὄνομα του Ιησού» και ἔλαβαν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. — Πράξεις 2:38

Ἦταν θέλημα Θεοῦ, ἡ ευκαιρία να γίνουν μέρος του σώματος του Χριστοῦ, να

επεκταθεί και στους Εθνικούς. Αφού επέστρεψαν από ένα ιεραποστολικό ταξίδι, ο Παύλος και ο Βαρνάβας μοιράστηκαν τα αποτελέσματα των προσπαθειών τους στους αδελφούς στην Αντιόχεια. (Πράξεις 14:26-28) Ενώ εκεί, «Τινές κατελθόντες από της Ιουδαίας εδίδασκον τους αδελφούς, ότι εάν δεν περιτέμνησθε κατά το έθος του Μωϋσέως, δεν δύνασθε να σωθήτε. Γενομένης λοιπόν αντιστάσεως και συζητήσεως ουκ ολίγης υπό του Παύλου και Βαρνάβα προς αυτούς, ενέκριναν να αναβή ο Παύλος και ο Βαρνάβας και τινές άλλοι εξ αυτών προς τους αποστόλους και πρεσβυτέρους εις Ιερουσαλήμ περί του ζητήματος τούτου.» —Πράξεις 15:1,2

Η συνάντησή τους με τους αποστόλους και τους πρεσβυτέρους στην Ιερουσαλήμ ήταν για να διευκρινιστεί εάν οι πιστοί, που ήταν Εθνικοί, έπρεπε να περιτμηθούν και να τηρήσουν το νόμο του Μωυσή. (εδάφ. 3-6) Μετά από συζήτηση για το θέμα, ο Πέτρος μίλησε στους παρευρισκόμενους σε αυτό το συνέδριο. Επιβεβαίωσε ότι ο Θεός δεν έκανε διάκριση μεταξύ των πιστών που ήταν πλήρως αφοσιωμένοι σε αυτόν και είχαν λάβει το Άγιο Πνεύμα, ανεξάρτητα από το υπόβαθρο ή την καταγωγή τους.—εδάφ. 7-11

Ως αποτέλεσμα αυτής της συζήτησης, οι Απόστολοι και οι πρεσβύτεροι αποφάσισαν ότι οι Εθνικοί προσήλυτοι δεν χρειαζόταν να περιτμηθούν σύμφωνα με τον Ιουδαϊκό Νόμο, και μόνο συνέστησαν και συμφώνησαν να απέχουν: (1ο) από το να πίνουν αίμα, (2ο) από σεξουαλική ανηθικότητα, (3ο) από το να τρώνε πράγματα που στραγγαλίστηκαν και (4ο) από την κατανάλωση φαγητού που προσφέρθηκε στα είδωλα. Επιπλέον, μια χαιρετιστική επιστολή, μαζί με το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων στην Ιερουσαλήμ εστάλη στους αδελφούς στην Αντιόχεια. —εδάφ. 11-30

Δεν υπάρχει διάσκεψη της Ιερουσαλήμ σήμερα

για να συζητηθούν και να επιλυθούν διαφορές μεταξύ των αδελφών σε μια ανοιχτή ακρόαση που να περιλαμβάνει αποστόλους. Ωστόσο, η εκτίμηση ότι όλοι όσοι έχουν βαπτιστεί στο θάνατο του Χριστού, ανεξάρτητα από το υπόβαθρο, τη γλώσσα, την εθνικότητα ή το φύλο, αποτελούν μέρος του “Σπέρματος” του Αβραάμ και θα πρέπει να βοηθήσουν πολύ στην επίλυση των διαφορών μεταξύ των αδελφών, εάν επικρατεί πνεύμα αναζήτησης του θελήματος του Θεού.

Ο Παύλος έγραψε: «Προς δε τον Αβραάμ ελαλήθησαν αι επαγγελίαι και προς το σπέρμα αυτού· δεν λέγει, Και προς τα σπέρματα, ως περί πολλών, αλλ’ ως περί ενός, Και προς το σπέρμα σου, όστις είναι ο Χριστός... Διότι πάντες είσθε υιοί Θεού διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού· επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε. Δεν είναι πλέον Ιουδαίος ουδέ Έλλην, δεν είναι δούλος ουδέ ελεύθερος, δεν είναι άρσεν και θήλυ· διότι πάντες σεις είσθε εις εν Χριστώ Ιησού· εάν δε ήσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.» —Γαλ. 3:16,26-29 ■